

מסורת הש"ס

נורה אור השלם

הנהגות הב"ח

[illegible]

לעזי רש"י

גלייזש. עפצים (גידולים
טפיליים בעלה האלון)

רבינו חננאל

[illegible]

דעות: אייסי. מלוה קהדי
האומר פרעמך מ"מ אס
עליה דאיניס. והאי נמי
אלא פרעמי' סתמא הלכך

עפצץ דקיימי בשיטא שיתא א"ל לאו בארבעה
ארבעה הוו קיימי אתו תרי סהדי ואמרו אין
בארבעה ארבעה הוו קיימי אמר רבא הוחזק
בכפן אמר רמי בר חמא הא אמרת ^אכל
מילתא דלא רמיא עליה דאיניש לאו אדעתיה
דזידי רבא ^בקצותא דתרעא מידכר דחייזר
איניש ^גההוא דא"ל לחבריה הב לי מאה וזווי
דמסיקנא כך והא שטרא א"ל פרעתך אמר
ליה הגהו סיטראי נינהו אמר רב נחמן
דיאיתרע שטרא רב פפא אמר לא איתרע
שטרא ולרב פפא מאי שנא מההוא דאמר
ליה לחבריה הב לי מאה וזווי דמסיקנא כך
והא שטרא א"ל לא אתורי יתבת לי ואיתיה
ואיתבת אמסתתא וקבילתא וזוך ואמר ליה
הגהו סיטראי נינהו ואמר רב פפא :איתרע
שטרא התם כיון דקאמר אתורי יתבת לי
ומתורי שקלת איתרע שטרא הכא אימור
סיטראי נינהו מאי הוי עלה רב פפי אמר
איתרע שטרא רב ששת בריה דרב אידי
אמר איתרע שטרא והלכתא איתרע שטרא
וזהני מילי דפרעיה באפי סהדי ולא איכדר
ליה שטרא אבל פרעיה בין ידיה לדידיה
מיגו דיכול למימר לא היו דברים מעולם
יכול נמי למימר סיטראי נינהו ^דוכדאבימי
בריה דר' אבהו ההוא דאמר ליה לחבריה
מהמימנת לי כל אימת דאמרת לי לא פרענא
אול פרעיה באפי סהדי ורבא דאמר
תורויהו הא הימניה מתקוף רב לא פפא
יגיהי דהימניה טפי מנפשיה טפי מסהדי מי
הימניה ההוא דא"ל לחבריה מהימנת לי

במ"ד אין לרץ לגרר ולו נמי כמו שפירש רבינו תם לרץ לגרר ואמרו ההגרים כמו שיכול ומכל מקום אי לא משנה להו או לא אהו ואמרו להגדים לא מפסיד וכן מוכח בירושלמי שהציא ר"ח דגרג"ה תהם הבא לליון בשטר ומוקה רבי אומר וידון בשטר פירוש שצריך לגרר רבן

[illegible]

יבועה שלא נפרע והא דלמרמין בפרק
 לו נערות (בסוטה דף ל"ז) הא שטרף
 יבועה לא מגבין ביה דרוקא בדי כפי
 ופסול דהם כיון דמסדר איווסה
 ימור ויופי יויף וחסים וקשה מההוא
 הכותב (שם פה. וס) דההוא שטרף
 אלא קמיה דרבנא אי"ל רב פפא
 עינא ביה דשטרף פריעה הוא אל"ל
 וקא איניס אחרנא כבדי דמר כי
 קאמר לא יהא רב פפא אלא כבא
 רב חסדא והשחמא ביה יכיל
 שטרף יומא מלהשחמא ליה ליה
 קרעא דקדמי האם קרעיה ק"ו
 שחמא אפילו כל אדם דלא קים ליה
 ביה נאמן להשביעו מידי דהוא אעד
 דחד מעיד שחמא פרוע על קרנא
 בשטרף ריעא הוא מפרק קרעין ליה
 לא מיבגא בגין ביה כי הוא חלול
 נגות (שם דף ל"ז): **ורבי אשיעור**
 יעקב בית ליה משיב אבדיה
 פסור. פירוש כנמיו:

עין משפט
גד מצוה

12 א טושי' מר' מי'ן
 עט טעף יכ:
 13 ב מ' מיד מ'ל
 מלוה הלכ' ט סמ
 עשן ז' טושי' מר'ת
 14 ג מ'ן נח טעף א:
 15 ד מ' מ' טושי' עס
 טעף ב:
 16 ה ז מ' מ' טע'ו
 מ'ל מלוה הלכ' ג ד
 סמ ט טושי' מר'ת
 17 ו מ'ן ע' טעף א:
 18 ז מ' מ' מ'ל טע'ן
 וטע'ן ה' טושי' מר'ת
 19 ח מ' מ' מ' ו' ס' מ'
 טע'ן ג'ן:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל (המשך)

[illegible]

שאתה חייב לאבי כך וכך ולא קטן ממש הוא אלא גדול הוא. ואמאי קרו ליה קטן, דלגבי מילי דאברה קטן הוא. והודה לו (במסעמ). ומתני' ר' אליעזר בן יעקב הוא דאמר כי האי גזוזא לאו משיב אברה הוא. אבל משיב אברה דברי הכל מפור

(א) ע"ר ג"ת סו ע"ב.

בכחכות פרק הכותב
ולאשתו דין ודברים בענין דר' אמי בריה דר' אבהו שנשבע דסיטרא הוו ליה עליה גזובה. ואי טעין עליה דסיטראי נינהו
האיכא דר' אמי דאיתורי הנינהו ליה ומודה ליה נמי דיהיב אפסתתא וקביל וחי תורדי ושעין השתא דסיטראי נינהו
האזכר פסול מודה דאיתורי שטרא: ההוא דאיל לכתריה מהימנא ל כל אימת דאמר לן פרענא פריענא באמאי שהי.